

Tărtășeștii. Despre o familie boierească puțin cunoscută

MIHAI SORIN RĂDULESCU

În ultimii ani de dinainte de evenimentele din decembrie 1989, vizitam adesea pe comandorul de aviație George Miclescu¹ și pe soția sa Anne-Marie, născută Nasta. La ei am auzit pentru prima dată de regretatul lor prieten, avocatul Dinu Tărtășescu (n.1902) și de sora sa, Zoe, căsătorită cu generalul Ioan Dimulescu, care locuia aproape vis-à-vis de ei, pe strada Romulus. Prin căsătorie, Dinu Tărtășescu se mutase, după instaurarea regimului comunist, mai exact în 1953, în Transilvania, la Reghin. Îndemnat de familia Miclescu, am vizitat-o pe soția acestuia care, cu multă generozitate, mi-a dăruit două dosare cu arbori genealogici alcătuiți de soțul ei și de George D. Florescu, cu care Dinu Tărtășescu se afla în relații de prietenie și în corespondență.

Istoria cercetărilor genealogice românești² ar trebui să înregistreze și preocupările, discrete și rămase necunoscute, ale acestui urmaș al unor vechi familii boierești din Muntenia. Dinu Tărtășescu era fiul lui Constantin Tărtășescu și al soției sale, Viorica, născută Meculescu. Își făcuse doctoratul în Drept la Paris și studiasă, de asemenea, la Academia de Drept Internațional de la Haga.

Amintirea familiei Tărtășescu este întruchipată în zilele noastre atât de urmele lăstate de prelatul Samuil Tărtășescu, episcop-locotenent de Argeș între 1845-1849, de bisericile ctitorite de membrii acestui neam la Tărtășești (județul Ilfov), cât și de o casă absolut remarcabilă ca arhitectură, aflată în București, pe strada Dumbrava Roșie, alături de Ambasada Austriei, la numărul 9. Aceasta din urmă se caracterizează printr-un stil deosebit de elegant și prin proporții foarte grațioase, amintind de unele „hôtels particuliers” din Paris. A aparținut, inițial, lui Alexandru Tărtășescu, unul dintre copiii lui Constantin Tărtășescu și ai Ecaterinei Isvoranu, care a fost căsătorit cu Ana de Vrányi. După cel de-al Doilea Război Mondial, în casă a locuit actrița Dina Cocea împreună cu soțul ei, dirijorul Mihai Brediceanu, iar astăzi este sediul Fundației „Anonimul”.

Numele de „Tărtășescu” provine de la cel al satului Tărtășești, aflat pe șoseaua dintre București și Târgoviște, care coincide, parțial, cu vechea șosea dintre Capitală și Pitești. Patronimul apare în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea: la 15 noiembrie 1774, Mihail, ecleziarh al Mitropoliei Țării

¹ Fiul fruntașului conservator Ion G. Miclescu, autor dramatic, și al soției sale Alina, născută Cantacuzino, una dintre surorile savantului medic Ion Cantacuzino.

² Mihai Sorin Rădulescu, *Genealogia românească. Istoric și bibliografie*, Brăila, Editura Istros, 2000.

Românești, fost egumen al Mănăstirii Aninoasa, cumpăra 60 stânjeni de moșie de la Șerban Vătășescu din Tărtășești³. Mihail este începătorul familiei boierești Tărtășescu, a cărei spiță e consemnată într-o inscripție aflată în ctitoria acestui neam în satul de la care și-a luat numele, biserica „de la Pajeră” din Tărtășești: „Această sfântă biserică din Tărtășești[i] de sus unde să prăs(nu)ește hramu sf. Er. Nicolae este zidită la anul 1779 de la Hristos dă răposatu părintele Mihail irononahu Aninoșanu dinpreună cu fiul său cel mai mare Gri(go)rie irodiaconu mitropolii, Vieroșeanul poreclit. Robul având încă doi fii și anume Mitrofan ieromonahu mitropolii și Nica Tărtășescu cel mai mic carile au avut soție pă Dina, ai cărora copii au fost Fotie, Kostandin, Elena, Ioan și Petre Tărtășeștii; și din Elena ieste născut robul lui Dumnezeu pitaru Nicolae Tărtășescu, pe care l-au adoptat unchi-său Șătraru Fotie Tărtășescu; acest din urmă au murit călugărit cu nume de Filotei monahu și să află îngropat afară din această biserică la fereastra din stânga cea dintâi cum intri. Asemenea și maică-sa Elena Brezoi(a)nca să află îngropată la biserica Mântulesi[i] din București precum și taică-su. Treti logofăt Kostache Nicolae să află îngropat la biserica Sf.Ilie din Gorgani. Dumnealui Pitaru Nicolae Tărtășescu pomenit mai sus are soție pă Dumneaei Ecaterina născută Bucșa(n)că-și doo fete ale dumnealor Maria și Efrosina, și ca să fie spre știință de când ieste această sfântă biserică zidită și cine să trage din cel dintâi făcător al iei până astăzi, de aceea s-au însemnat întră această piatră aflându-se stăpănitör al Țări[i] Rumânești Măria sa prea înălțatu nostru Domn Barbu Dimitrie Știrbei Voievod, iar mitropolit părintele Nifon al Ungrovlahii 1853, Ghenarie 10”⁴.

De ce se numea biserica aceasta „de la Pajeră” sau „de la Pajură” sau „Pajerea” ? Este oare o legătură între acest nume plin de farmec arhaizant și vulturul imperial austriac sau rusesc ? Dar cum ar putea fi explicat acest nume ? Poate că există o legătură invizibilă și greu de descifrat între acest nume, frumoasa casă din strada Dumbrava Roșie și anumite căsătorii din familia Tărtășescu. De pildă, o atenție mai deosebită ar trebui consacrată căsătoriei lui Alexandru Tărtășescu cu Ana de Vrânyi, înrudită îndeaproape cu marea familie Dumba – de origine macedo-română – din capitala Imperiului Habsburgic.

³ Pr. Marin M. Braniște, *Samuil Tărtășescu, episcop-locotenent de Argeș*, în „Mitropolia Olteniei”, anul XVI, nr. 11-12, noiembrie-decembrie 1964, p. 871, nota 7. În acest articol se află considerații genealogice foarte consistente despre familia Tărtășescu din secolul al XVIII-lea, dar nu sunt deloc amintiți nici Dinu Tărtășescu (deși se cunoșteau) și nici membrii familiei care fac obiectul prezentului articol. Faptul este într-o anumită măsură, explicabil, deoarece atenția autorului este focalizată asupra acestei interesante figuri ecleziastice din prima jumătate a veacului al XIX-lea.

⁴ Pr. Ioan D. Petrescu, *Două ctitorii de călugări*, în „Amvonul”, anul XVIII, nr. 11, februarie 1916, p. 331-332.

Grație profesorului vienez Max Demeter Peyfuss am luat cunoștință de o foarte documentată lucrare de doctorat realizată sub îndrumarea sa, *Die Familie Dumba und ihre Bedeutung für Wien und Österreich*, de Elvira Konecny⁵. Aici, câteva precizări despre familia Vrányi sunt foarte lămuritoare: „... Theodor [Dumba] s-a căsătorit la 14 noiembrie 1853 cu Anna von Vrányi. Căsătoria a avut loc la Pesta, orașul de origine al soției. Anna von Vrányi era fiica lui Konstantin nobil de Vrányi și al Theophaniei Rizu, născută Dormussis. Originar din localitatea macedoneană Kleisoura (30 km la est de Kastoria), Konstantin von Vrányi se numea cu numele său burghez Terpko, iar după ce s-a stabilit la Pesta, a fost ridicat la 25 septembrie 1825 în rândurile nobilimii maghiare și a purtat numele de Vrányi von Vrány”⁶. Din căsătoria lui Theodor Dumba (1818-1880) și a Anei von Vrányi (1829-1912) s-a născut cunoscutul diplomat Constantin Dumba (1856-1947), ambasador al Imperiului la Washington în anii Primului Război Mondial și autorul unor cunoscute lucrări de istoria diplomației⁷. Între ianuarie 1894-decembrie 1895, Constantin Dumba a ocupat funcția de consilier de legație și de fapt a condus reprezentanța diplomatică imperială la București. Pe atunci, sediul ei se afla vis-à-vis de Palatul Regal, într-o impunătoare clădire care mai există și astăzi, pe strada Onești (fostă strada Vămii, fostă strada Wilson).

Deocamdată nu sunt în măsură să precizez gradul de rudenie dintre soția lui Alexandru Tărtășescu și Constantin Dumba, dar bănuiesc a fi fost veri primari. În timpul misiunii lui Constantin Dumba la București, al cărui văr primar, marele filantrop Nicolae Dumba, deținea mari proprietăți în Muntenia – la Afumați, lângă București – și în județul Teleorman, sediul Ambasadei austro-ungare nu se afla, așadar, pe strada Dumbrava Roșie. După Primul Război Mondial a fost cumpărată clădirea actuală de la o familie de evrei bogăți⁸. Oare a fost o întâmplare, alegerea acestui imobil, alăturat casei rudelor lui Constantin Dumba ?

În ceea ce privește obârșia familiei von Vrányi, ea este, așadar, macedo-română și pentru aceasta pledează și faptul că în primele sale generații, căsătoriile din familia Dumba au fost contractate în lumea vlahilor – cu familiile Curti și Ghermani. Se poate oare face o apropiere între patronimicul maghiarizat

⁵ Apărută la Viena, Editura VWGO, 1986, în seria „Dissertationen der Universität Wien”, nr.179. Din păcate, în această lucrare, de altminteri remarcabilă, nu figurează ramura – foarte interesantă – a familiei Dumba, care a trăit la Craiova și la București.

⁶ *Ibidem*, p. 107 (traducere de M.S.R.).

⁷ *Ibidem*, p. 112-174.

⁸ Informație provenită de la dr. Paul Ullmann, fost ambasador al Austriei la București între 1993-1997.

Vrânyi și familia boierească Vrana, care a existat în Țara Românească, în veacul al XVIII-lea ? Despre aceasta din urmă, Ioan C. Filitti scria că „din familia ilustră bizantină cu acest nume, era un Ioan Vrană, la curtea regelui Franței Carol VII. O ramură se afla la Praga încă din sec. [al] XIV-lea de unde se strămută la Ianina. Cu principatele intră în legături de negoț din sec. al XVI-lea. De la Ianina era Panaiot V. care se așează în Muntenia spre sfârșitul sec. al XVIII-lea, ca negustor bogat. Urmașilor lui, Papa Piu al IX-lea le-a recunoscut ascendența, prin diplomă contală”⁹.

Revenind la spița Tărtășeștilor, este important de precizat că Samuil Tărtășescu a fost vicar al Episcopiei Argeșului, așadar al eparhiei care cuprindea cele mai vechi capitale ale Principatului – Curtea de Argeș și Câmpulung –, în vremea Revoluției de la 1848. N. Iorga îl amintește în istoria sa ecleziastică, foarte în treacăt, cu numele de „Samuil de Sinai (Sinadon)”¹⁰. Articolul citat al preotului Marin B. Braniște de la Pitești cuprinde foarte multe informații în această privință și de aceea nu voi stărui asupra biografiei prelatului. Cu siguranță, poziția lui Samuil Tărtășescu a contribuit foarte mult la creșterea prestigiului familiei¹¹.

O ramură a familiei Tărtășescu provenea din căsătoria lui Toma Tărtășescu cu Anastasia, născută Tzigara, soră cu tatăl istoricului de artă Alexandru Tzigara-Samurcaș. Tzigara era o veche și interesantă familie originară din Ianina¹². Intemeietorul muzeografiei românești își amintește de rudele paterne pe care le-a cunoscut: „pe surorile tatei, Sica Tărtășescu, având casa aproape de a noastră, [care] deveni soacra prof.univ.dr.oculist Vlădescu; pe mătușa Anica Movilă, din str. Italiană, precum și pe fiica acesteia Lukian le frecventam ca copii (sic)”¹³.

Ramura căreia aparținea Dinu Tărtășescu cobora din Constantin Pascal Tărtășescu – fost prefect de Romanați, nepot de fiu al lui Nicolae (Nica) Tărtășescu și al Dinei – și din soția sa Ecaterina, născută Isvoranu. Neamul Isvoranilor (din județul istoric Olt) l-a preocupat foarte mult pe Dinu Tărtășescu, el punând pe hârtie mai multe spițe ale acestuia, legându-l, pe linie feninina, și de familia Cantacuzino. Ecaterina Isvoranu era fiica lui Ioniță Isvoranu și al Anei

⁹ Ioan C. Filitti, *Arhiva Gheorghe Grigore Cantacuzino*, București, Institutul de Arte Grafice „Carol Göbl”, 1919, p. 300.

¹⁰ N. Iorga, *Istoria bisericii românești și a vieții religioase a românilor*, ediția a II-a revăzută și adăugită, București, Editura Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice, 1932, p. 238.

¹¹ Pr. Marin M. Braniște, *op.cit.*, p. 872-873.

¹² Ioan C. Filitti, *op.cit.*, p. 295-296.

¹³ Al. Tzigara-Samurcaș, *Memorii*, vol. I (1872 – 1910), București, Editura „Grai și suflet – Cultura națională”, 1991, p. 21.

Solomon, fata cunoscutului colonel Ioan Solomon¹⁴, participant la arestarea Guvernului revoluționar de la 1848 din București. De la familia Isvoranu provenea moșia de la Bălănești (jud.Olt), unde – alături de descendenții Logadi – fusese proprietar Alexandru Tărtășescu¹⁵.

Altă familie cu care Tărtășeștii s-au înrudit prin căsătorie a fost familia Hepites¹⁶. La cimitirul Bellu se găsește mormântul generalului Constantin Hepites – care purta prenumele fondatorului acestei familii ilustre din Brăila – și ale sursorilor sale, Eliza și Aurelia, cu toții nepoți de fiică ai doctorului Capitanovici și ai soției sale, Elena, născută Tărtășescu. Fiul acestora din urmă, Teodor Capitanovici, a fost unul dintre oamenii de finanțe însemnați de la începutul veacului XX. Viceguvernator și director al Băncii Naționale, el a însoțit tezaurul României la Moscova, în timpul Primului Război Mondial¹⁷. Soția sa, Nika Nenciu, a fost una dintre celebritățile feminine ale vechiului București, o frumusețe râvnită de mulți dintre bărbații însemnați ai timpului¹⁸. Ecaterina Capitanovici (o altă fiică a doctorului Capitanovici și a Elenei Tărtășescu) a fost căsătorită cu Vasile Alexandrescu, nepot de frate al lui V.A.Urechia – al cărui prenume, de altfel, îl și purta – având doi copii. Fiul ei, Gheorghe, general, a avut drept soție pe Melania Constantinescu, sora generalului Constantin Pantazi, ministru de Război între 1942 – 1944¹⁹.

Ana Tărtășescu, soră cu tatăl lui Dinu Tărtășescu, a fost căsătorită cu Ion Eliad (sau Iliad) Românu. Această familie²⁰ este demnă de tot interesul istorico-

¹⁴ De asemenea, se întâlnește și o altă căsătorie boierească în familia lui Ioan Solomon, al cărui fiu, Alexandru, ajuns general, a avut de soție pe Sofia Ghica, fiica marelui ban Constantin Ghica și nepoata de fiu a domnitorului Grigore al IV-lea Ghica. Mormântul lor se află în biserica de lângă Palatul Ghica-Tei, în cartierul Colentina.

¹⁵ Informație comunicată de doamna Sanda Argeșeanu (n. Nenișor), a cărei bunică paternă, născută Logadi, era vară de-a doua cu Alexandru Tărtășescu. Fotografia conacului de la Bălănești (Olt) se află reprodușă în cartea Ancăi Brătuleanu, *Curți domnești și boierești în România. Valahia veacurilor al XVII-lea și al XVIII-lea*, București, Editura „Simetria” a Uniunii Arhitecților, 1997, p. 69, 75.

¹⁶ Despre familia Hepites, vezi Mihai Sorin Rădulescu, *Familia Hepites între Brăila și București – reconstituire genealogică*, în „București. Materiale de Istorie și Muzeografie”, t. 2004 (sub tipar).

¹⁷ Informație comunicată de domnul Cristian Păunescu, director la Banca Națională.

¹⁸ George Potra, *Din Bucureștii de ieri*, vol. I, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1990, p. 476.

¹⁹ Informația o dețin de la nepotul lui Vasile Alexandrescu (Urechia), regretatul genealogist Alexandru V. Perietzianu-Buzău.

²⁰ Acestei familii aparținea bunică maternă a arhitectului Radu Dudescu, care era soră cu Ion Eliad Românu.

genealogic, fiind implicată atât în activitatea incipientă de industrializare a Bucureștilor, cât și în comerț.

Mama lui Dinu Tărtășescu, Viorica, născută Meculescu, descindea din familia boierilor Lerești²¹, care ctitoriseră, în 1752, biserica Meculești din Pitești²², în cartierul Găvana. Lereștii și familiile înrudite, Balotă, Vlădescu²³, Stâlpeanu, Tigveanu, Prisiceanu, Brătianu, l-au preocupat foarte mult pe Dinu Tărtășescu, care l-a solicitat în acest sens pe prietenul său, George D. Florescu, un mare erudit în domeniu, să-i răspundă la diferite întrebări genealogice. Din boierii Vlădești descindeau pe linie feminină, de fapt, *toți* Tărtășeștii și aceasta explică foarte probabil de ce primul reprezentant al familiei care a purtat acest nume, Mihail Tărtășescu, a fost egumen al Mănăstirii Aninoasa, veche ctitorie a Vlădeștilor.

După cum am aflat dintr-o scrisoare a lui Dinu Tărtășescu adresată mitropolitului ortodox al Ardealului²⁴, era doctor în drept și absolvise Institutul de Inalte Studii Internaționale din Paris, precum și Academia de Drept Internațional de la Haga. Pe lângă spițele genealogice, Dinu Tărtășescu era interesat de probleme teologice și de istoria bisericii: „Nu sunt teolog – scria el cu modestie în aceeași scrisoare – și nici cunoscător de teologie în adevăratul înțeles al cuvântului. Dar sunt amator de probleme și discuții teologice încă din 1928, când, aflându-mă la Paris pentru doctoratul juridic, am urmărit concomitent în postul mare: la Catedrala Notre Dame, predicile pompoase ale monseniorului Baudrillard, pe atunci rectorul Academiei Catolice, și la Capela românească – într-un cerc intim – expunerile interesantului Nicolae Berdiaeff. / Tema de la Notre Dame era caracterul gotic al sufletului catolic, cu corelativul <<L'âme orthodoxe n'est pas gothique...>>, la care Berdiaeff răspundea prin concordanța perfectă dintre sufletul ortodox și arta bizantină, relevând contrastul dintre temporaneitatea catolicismului și transcendența ortodoxiei noastre”. Firește că nu este vorba aici de a contrapune cele două confesiuni ci de a reda o mărturie

²¹ Despre familia Lerescu, vezi mai recent, Mihai Sorin Rădulescu, *Viața la țară: Lereștii*, în „Ziarul de duminică”, nr. 14(194), 9 aprilie 2004, p. 1, 4; supl.cult. al „Ziarului financiar”, anul VI, nr. 1348, 9 aprilie 2004.

²² Informația provine de pe site-ul Primăriei Pitești de pe Internet.

²³ Despre familia Vlădescu, din care cobora pe linie feminină familia Tărtășescu, vezi, mai recent, Mihai Sorin Rădulescu, *Un vechi neam din Muscel: Vlădeștii*, în „Ziarul de duminică”, nr. 3(183), 23 ianuarie 2004, p. 1, 4; supl. cult. al „Ziarului financiar”, 23 ianuarie 2004, anul VI, nr.1293. Cea mai reprezentativă contribuție la istoria și genealogia acestei familii o constituie vasta monografie (inedită) aflată la Biblioteca Academiei Române, secția Manuscrise, cota A 659, alcătuită de diplomatul Nicolae M. Vlădescu.

²⁴ Copia scrisorii se află în colecția mea. Ea are drept obiect publicarea unui articol de Dinu Tărtășescu privitor la chestiunea Uniației.

interesantă despre experiența unui intelectual român foarte atașat ortodoxiei. Probabil că explicația acestei atitudini rezidă și în antecedentele de familie ale lui Dinu Tărtășescu: Mihail, Grigore, Samuil, Mitrofan și Filotei Tărtășescu fuseseră cu toții, în veacurile XVIII-XIX, oameni ai bisericii ortodoxe, călugări și ierarhi.

Sora sa, Zoe, a fost căsătorită cu ofițerul Ioan Dimulescu (1893-1953), care a făcut o carieră însemnată în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, conducând mari unități pe frontul de Răsărit: șef de Stat Major al Comandamentului Militar al Capitalei (februarie 1941-februarie 1943), comandant de divizie, director al artileriei în Ministerul de Război (octombrie 1943-septembrie 1944), comandant militar al Dobrogei (septembrie-decembrie 1944) și din nou comandant de divizie²⁵.

ANEXE

Anexa nr.1: Spița Tărtășeștilor

După Dinu Tărtășescu:

I.1. Nicolae Tărtășescu

= Zamfira Vlădescu, fiica lui Constantin Vlădescu – din familia boierilor Vlădești – și a Stancăi Topoloveanu

II.1.1. Fiu

1.2. Fiu

1.3. Mihail Tărtășescu, ctitorul Mănăstirii Tărtășești

III.1.1.1. Radu Tărtășescu

= Magdalena

1.2.1. Toma Tărtășescu²⁶

= Anastasia Tzigara

1.3.1. Grigore Tărtășescu Prisiceanu, egumen la Mănăstirea Vieroși

1.3.2. Mitrofan, ieromonah

1.3.3. Nicolae Tărtășescu

= Dina

²⁵ Alesandru Dușu, Florica Dobre, Leonida Loghin, *Armata română în al doilea război mondial (1941-1945). Dicționar enciclopedic*, București, Editura Enciclopedică, 1999, p. 145.

²⁶ B.A.R., Msse, ms.rom.872, *Arhondologia Țării Românești între 1837-1858*, transcrisă de Alexandru V. Perietzianu-Buzău, f. 304: Toma Tărtășescu a fost făcut pitar la 4 septembrie 1842.

IV.1.1.1.1. **Samuel Tărtășescu**, 1775-1849, înmormântat la Mănăstirea Vieroși, diacon și arhidiacon la Episcopia Buzăului, egumen la Mănăstirile Vieroși și Buliga, arhimandrit la Vieroși, arhiereu, vicar al Episcopiei Argeșului 1837-1845, episcop de Argeș 1845-1849

1.2.1.1. Paulina Tărtășescu

= A. Vlădescu

1.2.1.2. Eufrosina Tărtășescu

= Guillaume de Salmen²⁶

1.2.1.3. Ioan Tărtășescu

= Maria Stoenescu

1.2.1.4. Elena Tărtășescu

= Dr.Bejan

1.2.1.5. Nicolae Tărtășescu

1.3.3.1. Elena Tărtășescu

= Nic.Costache

1.3.3.2. Fotie – Filotei²⁷, adoptă pe nepotul său de soră, Nicolae Costache, devenit Tărtășescu

1.3.3.3. Constantin

1.3.3.4. Ioan

1.3.3.5. Petre Pascal Tărtășescu

= Maria Slăvescu

V. 1.2.1.1.1. Ana Vlădescu

1.2.1.3.1. Alexandru Tărtășescu

= Stela Daia

1.2.1.3.2. Elena Tărtășescu

= P.Marinescu

1.2.1.3.3. Maria Tărtășescu

1.= Constantin Paulescu²⁸

²⁶ Conform unui arbore genealogic al familiei Salmen din Țara Românească, alcătuit de Emanoil Haği-Mosco, Guillaume de Salmen era fiul ofițerului Ernest de Salmen și al Anei, născută Ștefănescu-Kretzulescu. Era frate cu generalul Dimitrie Salmen, al cărui nume îl poartă o stradă în București, în apropierea Foișorului de Foc.

²⁷ Acesta era oare Filip Tărtășescu care apare în manuscrisul citat în notele 24 și 25 ca primind rangul de pitar, la 6 decembrie 1844 (f. 308) ?

²⁸ Conform fostei sale nurori, doamna Sanda Argeșeanu (n. Nenișor), Maria Tărtășescu avea moșie la Leleasca (jud. Olt). Soțul ei, Constantin Paulescu, era frate cu doctorul Nicolae Paulescu, descoperitorul insulinei.

2.= Spineanu²⁹

1.3.3.1.1. Nicolae Tărtășescu, pitar³⁰

= Ecaterina Bucșan

1.3.3.5.1. Elena Tărtășescu, 1828 - 1894

= Dr.Capitanovici

1.3.3.5.2. Constantin Tărtășescu, 1832 – 1893

= Ecaterina Isvoranu, 1833 – 1909, fiica lui Ioan Isvoranu și a Anei Ioan

Solomon + 1846

VI. 1.2.1.3.2.1. Nicolae Marinescu

1.2.1.3.2.2. Alexandru Marinescu

1.2.1.3.3.1. Constantin Paulescu sau Spineanu

1.3.3.1.1.1. Maria Eufimia Tărtășescu

1.3.3.5.1.1. Zoe Capitanovici

1 = Hepites

2 = Dimancea

1.3.3.5.1.2. Alexandru Capitanovici

= Maria Drăghici

1.3.3.5.1.3. Mihai (Mișu) Capitanovici

1.3.3.5.1.4. George Capitanovici

1.3.3.5.1.5. Victor Capitanovici

= Eliza Lăzărescu

1.3.3.5.1.6. Ecaterina Capitanovici

= Vasile Alexandrescu (nepot de frate al lui V.A.Urechia)

1.3.3.5.1.7. Teodor Capitanovici, director și vicegubernator al Băncii Naționale

= Ana (Nika) Nenciu

1.3.3.5.1.8. Lucia Capitanovici

1.3.3.5.2.1. Maria Tărtășescu

1.3.3.5.2.2. Eufimia Tărtășescu

1.3.3.5.2.3. Elena Tărtășescu

= Gh.N.Opranu

1.3.3.5.2.4. Eliza Tărtășescu

1.3.3.5.2.5. Victor Tărtășescu

1.3.3.5.2.6. Ioan Tărtășescu

²⁹ Vezi Lt.-colonel I. Spineanu, *Familia Hârgot din Baia de Aramă, jud.Mehedinți*, Turnu-Severin, 1929, p. 24-25. Cel de-al doilea soț al Mariei Tărtășescu era frate cu profesorul de matematică Cezar Spineanu.

³⁰ *Ibidem*, p. 301: Nicolae Tărtășescu a primit rangul de pitar la 6 decembrie 1839.

1.3.3.5.2.7. Constantin Tărtășescu

= Viorica Meculescu (Lerescu)

1.3.3.5.2.8. Alexandru Tărtășescu, proprietarul casei din strada Dumbrava Roșie nr. 9 (lângă Ambasada Austriei)

= Ana de Vrányi

1.3.3.5.2.9. Ana Tărtășescu

= Ion Eliad (Iliad) Romănu

1.3.3.5.1.1.1. General Constantin Hepites

1.3.3.5.1.1.2. Eliza Hepites

1.3.3.5.1.1.3. Aurica Dimancea

1.3.3.5.1.2.1. Florica Capitanovici (adoptată)

1.3.3.5.1.5.1. Elena Capitanovici

1.3.3.5.1.6.1. Vasile Alexandrescu (Urechia), colonel

= Ecaterina Calmuski

1.3.3.5.1.6.2. Gheorghe Alexandrescu (Urechia), general

= Melania Constantinescu (sora generalului Pantazi)

1.3.3.5.2.3.1. Ioan Opranu 1878-1896

1.3.3.5.2.3.2. Nicolae Opranu 1888-1902

1.3.7.5.2.7.1. **Dinu Tărtășescu**, n.1902, Pitești

Doctor în Drept, juristconsult

Genealogist

= Ana Lațcu, țărancă din comuna Ibănești (jud. Mureș)

1.3.7.5.2.7.2. Zoe Tărtășescu, n. 1904

= Generalul Ioan Dimulescu (1893-1953)

1.3.7.5.2.7.3. Alexandru Tărtășescu, 1914-1942

Anexa nr. 2 : Meculescu

După George D. Florescu:

I.1. Nicolae zis Meculescu (probabil nepot de fiu al lui Matei Lerescu, 1785)

II.1.1. Ioniță Meculescu

= Zoe Ioan Racoviceanu (Muscel)

III.1.1.1. Nicolae Meculescu

1.1.2. Apostol Meculescu

1.1.3. Ioan Meculescu (era văr cu Titu Lerescu)

= Zoe Popovici

1.1.4. Marica Meculescu

= Iancu Furduescu

1.1.5. Grigore Meculescu

IV.1.1.3.1. Viorica Meculescu

= Constantin Tărtășescu

Anexa nr.3

„CCES

nr. 4741, din 21 X 76

DIRECTIA PATRIMONIULUI CULTURAL NAȚIONAL

Str. E.Văcărescu 16

Sector 5 București

Telefon centrală 15 54 20

Telefon director 14 03 26

Către

Tov. DINU C. TĂRTĂȘESCU

Piața Lenin nr.48

Oraș Reghin, jud.Mureș

La scrisoarea dv. înregistrată la D.P.C.N. sub nr.4741/1976, vă transmitem următoarele:

În lista monumentelor istorice figurează două biserici din satul Tărtășești, județul Ilfov, conținutul scrisorii dv. referindu-se, desigur, la cea cu hramul Sf. Nicolae (Pajura).

Inscripția lăcașului, alcătuită cu prilejul refacerii acestuia, în 1853, răspunzând la unele din întrebările dv., v-o transcriem integral: „Această biserică, zidită din temelie, din Tărtășești, unde se prăznuște hramul Sf. Ierarh Nicolae, este zidită la anul 1779 de la Hristos, de răposatul părintele Mihail Ieromonahul, împreună cu fiul său cel mai mare Grigore, ierodiaconul Mitropoliei, Vieroșeanul, poreclit Roibul, având încă doi fii, și anume: Mitrofan, ieromonahul Mitropoliei și Nica Tărtășescu, cel mai mic, care a avut soție pe Dina și fiii Fotie, Constantin, Elena, Ion și Petre Tărtășești. Și din Elena este născut robul lui Dumnezeu pitaru Nicolae Tărtășescu, pe care l-a adoptat unchiul său, Fotie Tărtășescu. Acesta din urmă a murit călugărit, cu nume Filotei Tărtășescu monahul, și se află îngropat afară din această biserică, la fereastra din stânga, cea dintâi cum intri, asemenea și maica sa Elena Brezoaica îngropată la biserică Mântuleasa din București, precum și taică-său logofătul Costache Nicolae se află

îngropat la biserica Sf. Ilie Gorgani. Dumnealui pitarul Nicolae Tărtășescu, pomenit mai sus, are soție pe dumneaei Ecaterina, născută Bucșanca, și două fete ale dumnealor, Maria și Efimia. Ca să fie spre știință de când este această sfântă biserică zidită și cine se trage din cel dintâi făcătorul ei, până astăzi.

De aceea s-a însemnat întru această piatră, aflându-se stăpânitor al Țării Românești, Măria Sa prea înaltul nostru domn Barbu Dimitrie Știrbei Voievod și mitropolit Părintele Nifon al Ungrovlahiei, 1853 Ghenarie 10”.

Pentru alte lămuriri în problema ce vă preocupă, vă indicăm articolele: Petrescu I. D., *Două ctitorii de călugări*, în revista „Amvonul”, an XVIII, 1916, nr. 11, p. 331-332; precum și Braniște Marin, preot, *Samuil Tărtășescu, episcop-locotenent de Argeș*, în „Mitropolia Olteniei”, 1964, nr.11-12, p. 872 și 897 (despre familia Tărtășescu și inscripția unei pietre comemorative din 1853).

Vă recomandăm, de asemenea, ca cercetările dv. să cuprindă și vizitarea monumentului, al cărui tablou votiv pictat constituie un document valoros.

DIRECTOR ADJUNCT
arh. Cristian Moiescu
ȘEF SERVICIU AVIZARE
arh. Corneliu Dobrescu”